

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litwa) – „Aviabaltika” UAB / „Ūkio bankas” AB w likwidacji

(Sprawa C-107/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2002/47/WE – Wykonywanie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych – Wszczęcie postępowania likwidacyjnego w odniesieniu do przyjmującego zabezpieczenie finansowe – Nastąpienie zdarzenia uprawniającego do egzekwowania zabezpieczenia – Włączenie zabezpieczenia finansowego do masy upadłości – Obowiązek zaspokojenia wierzytelności w pierwszej kolejności z zabezpieczenia finansowego)

(2018/C 328/14)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Aviabaltika” UAB

Strona pozwana: „Ūkio bankas” AB w likwidacji

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 5 dyrektywy 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że zobowiązuje on państwa członkowskie do przyjęcia uregulowań, które pozwalają, by przyjmujący zabezpieczenie ustanowione na podstawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w formie gwarancji zaspokoił swoją wierzytelność powstałą wskutek niewykonania odpowiednich zobowiązań finansowych z tego zabezpieczenia, jeżeli zdarzenie uprawniające do egzekwowania następuje po wszczęciu postępowania upadłościowego względem przyjmującego zabezpieczenie.
- 2) Artykuł 4 ust. 1 i 5 dyrektywy 2002/47, zmienionej dyrektywą 2009/44, należy interpretować w ten sposób, że nie zobowiązuje on przyjmującego zabezpieczenie ustanowione na podstawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w formie gwarancji do zaspokojenia swojej wierzytelności powstałej wskutek niewykonania odpowiednich zobowiązań finansowych zabezpieczonych przez te uzgodnienia w pierwszej kolejności z tego zabezpieczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 22.5.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 lipca 2018 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) – Zjednoczone Królestwo] – Teva UK Ltd, Accord Healthcare Ltd, Lupin Ltd, Lupin (Europe) Ltd, Generics (UK) działająca pod nazwą handlową „Mylan” / Gilead Sciences Inc.

(Sprawa C-121/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Produkty lecznicze stosowane u ludzi – Leczenie ludzkiego wirusa niedoboru odporności (HIV) – Referencyjne produkty lecznicze i generyczne produkty lecznicze – Dodatkowe świadectwo ochronne – Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 – Artykuł 3 lit. a) – Warunki otrzymania – Pojęcie „produktu chronionego patentem podstawowym pozostającym w mocy” – Kryteria oceny]

(2018/C 328/15)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Teva UK Ltd, Accord Healthcare Ltd, Lupin Ltd, Lupin (Europe) Ltd, Generics (UK) działająca pod nazwą handlową „Mylan”

Strona pozwana: Gilead Sciences Inc.

Sentencja

Artykuł 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 469/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych należy interpretować w ten sposób, że produkt złożony z kilku składników aktywnych wywierających skutek łączny „chroniony jest patentem podstawowym pozostającym w mocy” w rozumieniu tego przepisu, o ile w zastrzeżeniach patentu podstawowego w sposób konieczny i konkretny odniesiono się do kompozycji składników aktywnych, które go tworzą, nawet jeśli nie jest ona wyraźnie wymieniona w tych zastrzeżeniach. W tym celu z punktu widzenia znawcy z danej dziedziny i na podstawie stanu techniki w dniu zgłoszenia lub w dacie pierwszeństwa patentu podstawowego:

- kompozycja tych składników aktywnych musi, w świetle opisu i rysunków tego patentu, w sposób konieczny wchodzić w zakres wynalazku objętego tym patentem i
- każdy z tych składników aktywnych musi być konkretnie możliwy do zidentyfikowania w świetle ogółu elementów ujawnionych przez wspomniany patent.

⁽¹⁾ Dz.U. C 151 z 15.5.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 25 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel – Belgia) – Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV / Duma Forklifts NV, G.S. International BVBA

(Sprawa C-129/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Znak towarowy Unii Europejskiej – Dyrektywa 2008/95/WE – Artykuł 5 – Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 – Artykuł 9 – Prawo właściciela znaku towarowego do sprzeciwienia się usunięciu przez osobę trzecią z towarów identycznych z tymi, dla których znak ten został zarejestrowany, wszystkich oznaczeń identycznych z owym znakiem i do umieszczenia na nich nowych oznaczeń w celu dokonania przywozu tych towarów i wprowadzenia ich do obrotu w Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG)]

(2018/C 328/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV

Strona pozwana: Duma Forklifts NV, G.S. International BVBA

Sentencja

Artykuł 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych i art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że właściciel znaku towarowego może sprzeciwić się temu, by osoba trzecia bez jego zgody usuwała z towarów objętych, jak w okolicznościach sprawy w postępowaniu głównym, procedurą składu celnego wszystkie oznaczenia identyczne z tym znakiem i umieszczała na nich inne oznaczenia w celu dokonania przywozu tych towarów lub wprowadzenia ich do obrotu w EOG, gdzie nie były dotąd jeszcze sprzedawane.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 22.5.2017.